

ZAKLJUČNI GOVOR V »BREZOVEM GAJU«

Lepo pozdravljeni, spoštovani profesorji, ostali dijaki in vi, dragi maturanti!

Leto je na okoli in zopet smo se zbrali v našem brezovem nasadu, v nasadu slovesa in v nasadu spominov na vse, kar se zgodi v obdobju bivanja ene generacije na naši šoli. Lani je bilo rečeno, da bodo prihodnje generacije od leta 2017 naprej, te dosedanje breze, ki so za mano, posvajali...vprašanje je, zakaj bi pri 20 hektarskem šolskem posestvu zmanjkalo prostora za zasaditev teh drobnih, generacijskih drevesc, se je kmalu prelevilo v dejstvo, da bi bilo to povsem nespametno dejanje. No in tako je na našo pobudo prišlo do odločitve, da bomo nadaljevali s to tradicijo in drevesa zasajevali vzdolž parkirišča.

Tako bodo ta drevesa še mnogo let spominjala na vse generacije BC Naklo, na vsako posebaj, seveda. Tudi na letošnjo...generacijo 2017... . Ko pomislimo na začetke našega bivanja na BC Naklo, nikakor ne moremo mimo prvega dne. Radovedni, polni energije in pripravljeni na vse, smo načeli novo poglavje našega življenja. Počasi smo se privajali na nov red in disciplino. Ocene v redovalnici niso prikazovale realnega stanja vloženega truda, kaj šele, da bi izpolnjevale pričakovanja staršev in profesorjev... . A čas je prinesel svoja spoznanja; šola je postala do nas bolj prijazna. Naenkrat smo ugotovili, da imajo sošolci podobne želje in enake skrbi, da so strogi profesorji strogi z namenom in da v resnici skupaj z njimi potujemo proti istemu cilju - dokončati našo srednjo šolo. Zato ...hvala vam, dragi profesorji, hvala, da ste nas z učiteljsko modrostjo in živlenskimi napotki varno pripeljali do našega skupnega cilja. Danes se poslavljamo... , razpršili se bomo kdove kam..., a naše prijateljske vezi bodo ostale. BC Naklo ostane brez nas, a za nami bo ostala sled, pa ne samo tale javor, pač pa tudi naš unikaten pečat, ki ga bomo pustili v obliki našega dobljenega znanja in predvsem hvaležnosti za vse kar smo prejeli in kar bomo lahko unovčili v življenju, ki je pred nami. Kakor pravi Tone Pavček:

Ne bojte se življenja!

Naj pljuska v vas z vso silo in v vse žile,

le ne pustite da vas spodnese.

Imejte ga radi,

da bo tudi ono, življenje,

imelo rado vas.

Generacija 2017 odhaja v drug svet in verjamemo, da najlepše za nas šele pride. S podlago iz naše srednje šole bo, upam, vsak od nas dosegel svoje sanje... hvala BC Naklo; vsem prisotnim pa želim srečo pri nadaljnem plezanju po življenjskem drevesu.

Jan Kopač, 4.Č